NYÍRACSÁDI ÉLET

II. évfolyam 2. szám Nyíracsád havonta megjelenő lapja Ára: 10 Forint 1992. február

A vidék legnagyobb számítógépénél (képünkön balszélen) a nyíracsádi dr. Terdik György, a KLTE számolóközpontjának igazgatója

Elszármazott Nyíracsádiak

dr. Terdik György, matematikus

Nemrég adott hírt a megyei újság arról, hogy Debrecenben, a Kossuth Lajos Tudományegyetem számolóközpontjában üzembe helyezték a vidék legnagyobb számítógépét. Az eseményt ünneplők között a nyíracsádiak felfedezhették dr. Terdik György egyetemi docenst, a számolóközpont vezetőjét. Mint a községből elszármazott eddig is szép karriert befutott kutatót kerestük meg, adjon interjut a Nyíracsádi Élet olvasóinak.

A számolóközpont nagy termében, mint új vallás fétisét, hallgatók, kutatók ülik körül a nagy gépet munkahelyeiken. Az igazgató előszobájában telefax muzsikál, Pestre szeretnének üzenni, de nem nagyon sikerül. Vannak még hibák a technika körül is. Dr. Terdik György egyik feladata manapság, a számítóközpont által képviselt technikának a megújítása áll. Ennek teendői közepette szánta idejének egy részét e beszélgetésre.

— Milyen gyökerei vannak, amelyek Nyíracsádhoz kötik?

— Nyíracsádon születtem. Nagyapám itt gazdálkodott, Külső-Guthon 20 hold földön. Apám téeszelnök volt Nyíracsádon. Külső-Guthon nőttem fel, ott jártam az általános iskola alsó tagozatába. Nagyon a szívemhez nőtt ez a szép táj. A felső tagozatba aztán már bent, Nyíracsádon jártam egészen nyolcadikig. Később beköltöztünk Debrecenbe, s attól kezdve kevesebbszer láttam a nyíracsádi környezetet.

— A falusi iskola nem jelentett nagy hátrányt, amikor középiskolába került? Hova is?

— A debreceni Tóth Árpád gimnáziumban folytattam tanulmányaimat, barátommal, a tanulásban vetélkedő iskolatársammal, Mudry Bélával együtt. Mi úgy voltunk elkényvelve, mint jó tanulók. Ennek megfelelően az első félévben éjt nappallá téve igyekeztünk behozni az elmaradást. Így itt is a jók közé kerültünk. A többi év aztán már könnyebben ment. A Móra Ferenc kollégiumban eltöltött évek is szépek voltak. Mivel éjszaka nem volt szabad tanulni, felkeltünk már négykor hajnalban és tanultunk.

— Milyen iskola volt az akkori Tóth Árpád?

— Frissen alakították ki a biológia-kémia tagozatot. Ez nagyon jó studiumokat nyújtott, mindkét tárgyból kötelező volt az érettségi. Magabiztosan kerültünk ki a Tóth Árpád Gimnáziumból, azt hiszem ezt dicsérőleg mondhatom el róla. Talán a nyelvekre kellett volna fogékonyabbnak lennünk, bár oroszból kitűnő tanárunk Bakay Szilárd segítségével jó szintet értünk el. Ez a magabiztosságunk aztán addig tartott, míg be nem vonultunk katonának, s le nem zajlott az alapképzés, ahol az öregkatona kiképzők mindent megtettek azért, hogy ezt elvegyék tőlünk.

— A biológia-kémia tagozatról hogyan vezetett útja a matematikához?

— Talán ezt a tárgyat tudtam a legkönnyebben tanulni. Tanár nem akartam lenni, így a szintén nem nagy hagyományokkal bíró matematikusi szakot választottam, s ezt nem bántam meg.

— Hol dolgozott az egyetem után?

— Bent maradtam, a valószínűségszámítási tanszéken. Egyetemi doktori fokozatot szinte azonnal az egyetem elvégzése után szereztem meg. Utána Leningrádban kezdtem el az aspiraturát. Előbb nappalin, de aztán átmentem a levelezőre, mert a családomat nem akartam ennyi időre otthagyni. Amikor ez megvolt, továbbra is a valószínűségszámítási tanszéken dolgoztam. Közben Angliában és két évig az USA-ban voltam ösztöndíjjal. Két periódus alatt a tanszéket is én vezettem.

— A valószínűségszámítási tanszéken végzett munka után hogyan következett a számolóközpont, amelynek tavaly óta a vezetője. Érdekelt ez a munka, megpályáztam az állást és el is nyertem azt. Úgy tartom, hogy a számítástechnika lesz a meghatározója a jövőnknek, érdemes vele foglalkozni. Feladat van bőven. Egy kicsit lemaradóban volt a számolóközpont, éppen jókor jött, hogy megkaptuk ezt a számítógépet. Ezzel a regionális szerepet, amelyet a számítóközpont létesítésekor is szántak, jobban be tudjuk tölteni. Hogyan oktathatnánk a korszerű számítástechnikára, ha nem lennénk jobb, mint a környezet, ahova végzőseink kikerülnek? Ez az utóbbi időben egyre többet fejlődött. Amikor kineveztek erre az állásra nem gondoltam, hogy ilyen hamar ilyen nagy feladatok megoldására kapunk lehetőségeket. Erre 1,5 millió dollár és ötven millió forint áll rendelkezésünkre.

— Hogyan alakult magánélete, családja?

— Feleségem is a Kossuth Lajos Tudományegyetemen dolgozik, a francia tanszéken. Ő Miskolcról került Debrecenbe. Három gyermekünk van, egyik fiú ötödikbe, a másik nyolcadikba jár, s a lányunk másodikos a Kossuth gimnáziumban. Érdekességként hadd említsem meg, hogy magam is a Kossuthba akartam menni, mert akkor azt tartották Debrecen legjobb középiskolájának, de nem vettek fel. Igaz, a lányom eredetileg az Adyba készült a spanyol nyelv miatt, de amikor elment az a tanár akinél tanulhatott volna, megváltoztatta szándékát, így került végülis a másik iskolába.

— Milyen kapcsolatuk van mostanában Nyíracsáddal?

— Sajnos, egyre kevesebb. Az elmúlt évben meghalt édesapám, elárvult a nyíracsádi ház is. Nemigen lehetséges fenntartani, el kell majd adnunk. Így aztán legföljebb ennek érdekében kell majd el-elutaznom arra a kedves tájra, amelyet gyermekkoromban annyira megszerettem.

G. J.

A föld és a szövetkezetek Nyíracsádon

A község összes földterülete 13034 kh, ebből nagybirtok volt 1945 előtt 4554 kh, ebből igénybe vett a földosztó bizottság 3706 kh-t, kiosztott a lakosságnak 3092 kh-t, adott az Erdőgazdaságnak 614 kh-t és visszahagyott a tulajdonosoknak 848 kh-t, amit már régóta mások birtokolnak.

Földbirtokosok voltak: Br. Wécsey Miklós, Nagy Elemér, Váradi László, Farkas Miklós

Földosztó bizottsági tagok voltak: Szabó György, Simon Imre, Gyulaházi György, Patalenszki József, Bogdány Elek, Kiss Sándor, Hamzel András, Gariscsák Mihály, Szász János.

Legkorábban a Földműves Szövetkezet jött létre a földosztással egyidőben, 1945-ben.

A mezőgazdasági szövetkezetek 1949-50-es években alakultak. A község déli részén a Nagy Elemér féle földön a szegényebb emberek, Sáfrány és társai alakítottak egy kis szövetkezetet. A község északkeleti részén a viszonylag jobb módúak alakítottak mezőgazdasági szövetkezetet.

Nekik az akkori párttitkár bakancsot, ostort, élelmet vásárolt, s így valahogy nehezen dolgozgattak. Segítették munkájukat a község boltosai, pedagógusai és tisztviselői szabadidejükben a növényápolási munkában. Még gyapotot is termeltek. A katonák segítettek az aratási munkában. A szövetkezeti tagok jól jártak, mivel nekik főzni kellett és ellátni a vendégeket. Ezt a mezőgazdasági szövetkezetet „Béke" Tsz-nek hívták.

A község másik oldalán létrehozott szövetkezetet Új Életnek hívták, melynek tagjai azért mentek be, mert nem tudták a rájuk kiszabott beszolgáltatást és adót kiegyenlíteni, de még tartottak az internálástól is.

1953-ban többen kiléptek ebből a tsz-ből. Dolgozgattak, civakodtak, nem tudtak a munkaegységgel megbarátkozni, hiszen csak annyi volt a fizetés.

1956 októberében mind a két tsz felbomlott, a tagok elvitték a terményt és az állatokat, felosztották a földeket. Ez a földosztás 1957 tavaszán ment végbe. Mindenki megtalálta a sajátját. Megindult a termelés a volt tsz földeken is eredményesen, elmaradt, vagyis megszűnt a beszolgáltatás, nyugodtak lettek az emberek, igaz nem sokáig.

Már 1958-ban újra alakítottak a Csonkáson egy szövetkezetet „Dózsa" néven kb. 20 taggal.

1960-61-ben itt is megszervezték, mint ahogy máshol is a község lakosainak erőszakkal történő szövetkezetbe való belépését. Az idegen „népnevelők" több szervező irodát hoztak létre. Jöttek minden nap autóbuszokkal. Az irodákra idézett embereket megizzasztották, a határba menekülteket üldözték, s mindenáron a belépésre kényszerítették. Rengeteg tuskót kiástak az erdőn a menekült emberek a tél folyamán.

A korábban megalakult Dózsa gyarapodott létszámban és földterületben egyaránt. A földje elérte az 1100 holdat. A hangosbemondó az ajándék nótákat közvetítette. A község nagyobbik része egy Új Élet és egy Haladás szövetkezeti csoportot hozott létre. A tavaszi munka indításkor jöttek rá a vezetők és a tagok is, hogy a két tszcs tagjai egymás tábláiban gazdálkodnak. Ezért egyesültek és így a földek vitái nehezen megoldódtak. Túlsúlyban a saját földjeiket használták, de még ma is. Az egyesült tszcs-nek „Győzelem" nevet adtak. Nagyon nehezen tudták az idegen szervezők a lakosságot bekényszeríteni a szövetkezetekbe. A nagy akarat és erő ellenére 113 nyíracsádi lakos akkor mégis csak kimaradt a szövetkezetből, a szervezés óta már tagok lettek.

Mind a belépő, mind a kimaradt tagok az átszervezés után nagyon kellemetlenül érezték magukat, mivel nagyon sokan el kellett, hogy hagyják saját földjeiket. Hozzá jött még, hogy a termelők akarata ellenére létrehozott szövetkezetben a földek után a tagok kötelesek lettek fizetni is. Majd később a vezetőség a tagoktól ingyen elvette a saját telepítésű erdőket.

A szövetkezet egyénileg gazdálkodó termelői fölé olyan irányító garnitúra jött létre, hogy azoknak a bérét kigazdálkodni csak a tagok megszorításával lehetett. Megnőttek a bérek és prémiumok, ebből következően rétegeződések és feszültségek következtek.

A szövetkezetek kialakítása után 30 évvel a sztálini rendszer formájára létrehozott szövetkezetek tönkrementek. Leapadt a vezetői létszám, elkoptak a gépek és berendezések. Megmaradt a föld, amely olyan sokszor volt táblásítva, gyomosítva, hasznosítva, okszerűtlenül felhasználva, amely oly nehezen várja tulajdonosát.

Végre elértük azt, hogy nagynehezen az országgyűlés hozott olyan törvényt (átmeneti és szövetkezeti), melynek értelmében mindenki el tudja dönteni, hogy akar-e új szövetkezetnek tagja lenni. Minden tag maga dönti el, hogy földjét önállóan akarja-e egyénileg megművelni. Elmondhatjuk, hogy a Fogyasztási Szövetkezet vonatkozásában is gondolkoznunk kell, arról, hogy mi szükségünk van nekünk arra, hogy a nehezen megközelíthető Nyíradonyhoz tartozzunk, semmi jó nincs benne, lehetünk mi itthon önállóak.

Szükséges lenne az áru értékesítését, az anyagok beszerzését közvetlenül megbeszélni és végrehajtani. Az új helyzetben itt a helye az ÁFÉSZ-nek. Éljünk az új kárpótlási és szövetkezeti törvénnyel! Menjünk el ahová az Önkormányzat meghív, oda is, ahova a pártok hívnak. Nagyon közeleg az idő a szövetkezeti változások bekövetkezésére.

Bródi György

Az ünnepeltek és anyakönyvvezetői szerepben Varga Györgyné jegyző

(Fotó: Szűcs)

Aranylakodalom Puskáséknál

Január 22-én ünnepelte Puskás János és felesége Bródi Erzsébet Nyíracsád, Zrínyi utca 88. szám alatti lakosok házasságkötésük 50. évfordulóját. Ezen a ritka ünnepen négy gyermeke, hét unokája és két dédunokája köszöntötte az idős házaspárt.

A község képviselőtestületének jókívánságait Dr. Katona Gyula polgármester és Varga Györgyné jegyző tolmácsolta, az utóbbi meleg szavakkal emlékezett az eltelt 50 évre. János bácsi volt munkatársai nevében Piránszki Ferenc a Dózsa Termelőszövetkezet elnöke kívánt jó egészséget, nyugodt éveket.

E szép ünnep alkalmából őszinte tisztelettel gratulálunk és kívánjuk erőben, jó egészségben köszönthessük a mai ünnepelteket gyémántlakodalmuk alkalmából.

Olvasói vélemény

Kövessük a finneket!

Bizony — e nehéz átmeneti időszakban nagy gond terheli az ország vezetőit, parlamentjét, mivel rendkívül nagy teher, nélkülözés nyomja a nép vállát.

A gond nem játék. De talán még a gondnál is súlyosabb a nélkülözés. Mert tele gyomorral könnyebb gondolkodni, mint üres gyomorral reménytelenül élni, illetve várni a holnapot. Ezt ugyan mi a 60-70-80 évesek már jól tudjuk, mivel sajnos — e korosztálynak ebből nagyon kijutott.

A gondoknak ugyan nem közvetlen ikertársa a szenvedés, de a nélkülözések, lemondások, háború, forradalom s az ezekkel járó éhezés, fagyás, üldöztetések, egyéb kínlódások stb. már maga a szenvedés. A fentebb említett idős korosztályunk életének háromnegyed része ebből állt, amiben talán már meg is edződött, aki a hatvanon túljutott. Persze az említett korosztálynak ebből kifolyólag az igénye is jóval kisebb.

De vajon mit éreznek a hatvanon aluliak, akiknek talán csak egy kis része próbált a szenvedésekből, lemondásokból. Őket már ebből nagyon nehéz, vagy egyáltalán nem lehet meggyőzni. Sajnos az átmeneti időszak terheiből nekik is kijut. De hogy is viseljék el, amikor közöttük látnak jobb módúakat is, akiket nem sújt úgy az élet terhe? Ez már aztán nehéz kérdés.

Fentebb említettem, hogy a gond és a szenvedés között valami „kis" különbség van. Ezt a különbséget át kellene hidalni valamilyen megosztottabb javadalmazással például: pár héttel ezelőtt a sajtóban olvastam, hogy a finn államelnök fizetésének 1/3-ról önként lemondott a kisjövedelműek javára, amit nyomban követtek a miniszterek, a parlament vagy a hasonló nagyobb jövedelműek is. Miért nem követik az ilyesmit az érintett magas fizetésűek és az érdemtelenül magas javadalmazású nyugdíjasok, valamint a jogtalanul meggazdagodott milliomos gazdaságvezetők?

Mert nem lebecsülendő a súlyos gond terhe sem, de mégis csak könnyebb mint a nélkülözéssel járó szenvedés. Még a negyvenes évek elején beszélgettem egy majdnem korombeli — 4-5 évvel idősebb — hatgyermekes családapával, kinek egy jobbmódú nagynénje volt. Nem kell mondjam, hogy mit jelentett az időben a hat apró gyermek.

A nagynénike kérdezte öccsét: „Öcsém! Aztán, hogy élsz azzal a sok apró pujával?" Az említett családapa elkezdett panaszkodni azzal a reménnyel, hogy nagynénikéje megszánta és valamit segít. A nagynénike a panaszt végig hallgatta és végül azt mondta: „Öcsém! Mivel vérem vagy, nekem ez gond, neked meg baj, de a te bajod"! Íme ennyi volt a segítség.

Hasonló a helyzet a magas és a kis jövedelműek között. Sajtóban más más úton szállnak alulról felfelé a panaszok, de ha hallgatólagosan is, az a válasz, amit az említett nagynénike is adott. „Baj, baj, de a ti bajotok az." Mennyivel más lenne az ország lakosságának hangulata, ha a finnek példáját átmeneti időre követve szolidárisak lennénk azzal a közel fél millió munkanélkülivel, valamint a 2-3 milliós, létminimum alatt élő nélkülöző, egyben szenvedő családdal. Ehhez csak akarat kell, amit a történelem is megörökít, a jelen de az utókor számára is. Reméljük, hogy az ilyen és hasonló kezdeményezéssel a mi útunk, illetve még csak ösvényünk is tágabbra nyílna Európa felé.

Kenézlői János
FkgP mb. elnök

A Nyíracsádi Élet első előfizetői

Az újság bizonyos mértékig a kisebb-nagyobb közösség történelmének is a követője. E szerepének jegyében szerkesztőségünk úgy döntött hogy közreadja a jövő időknek szólva lapunk első előfizetőinek névsorát.

Sport utca:

Antal Jánosné, Szőke Mihályné, Nánási Lászlóné, Gégény Sándor, Sisa József, Szmirnyák Gábor, Veres István, Koszorus János, Veres Albert, Szász János, Nagy Attila, Varga János, Babály Sándor, Nagy Imre, Sinka Istvánné.

Szatmári utca:

Gugg Józsefné, Konyári János, Újfalusi János, Konyári János, Bálega János, Bródi József, Bálega József, Balogh Gyula, Szakály Ferenc, Csik József, Simon Sándor, Katona János, Meszesán György, Jobbágy Ferenc, Szilágyi János, Dorogi József, Kerti János, Pintye Ferencné, Orosi Lajosné, Szabó Ferenc, Szilágyi Jánosné, Markovics Györgyné, Gégény Gábor, Jakab Olga, Általános Iskola- Kathi Sándorné, Kedvesné Zilahi Enikő, Zilahi Mária, Konyári Jánosné, Tanka Erzsébet, Bálega Erzsébet.

Zrínyi utca:

Bilák Sándor, Bródi Ferencné, Csehely Ferenc, Varga Zoltánné, Oláh Károly, Jakab Lajosné, Varga János, Kiss Mihály, Nagy Gábor, Ujfalusi Ferenc, Szabó Mihály, Lakatos János, Barkó Ferenc, Hegedűs Mihály, Lippai József, Verdes János, Nagy Gyula, Ratku András, Szűcs János, Lakatos Gábor, Koszorus Jánosné, Lőrincz János, Somogyi Tiborné, Illés Lajos, Ternován Péter, Baks Jánosné, özv. Ternován Mihályné.

Kossuth utca:

Mosolygó Sándor, Dr. Katona Gyula, Moczok Gyula, Ternován Mihály, Czapár József, Puskás Ferenc, Újfalusi János, Láyer József, ifj. Szórádi Sándor, Kabály Csaba, Barkó Ferenc, Pénzes János, Varga Gábor, Vasár Mihály, Szász Mihály, Pintye Sándor, Czapár Gábor, Blascsák József, Csontos Sándor, Patalenszki János, Nyika János, Holhós György, Bisztrán János, Ternován József, Koleszár Gyula, Vasvári Sándor, Szabó Zoltánné, Patalenszki Péterné, Nánási Józsefné, Varga György, Pető Sándor.

Kolozsvári utca:

Varga János, Köles Zoltán, Csontos János, Birki József, Béres István, ifj. Bródi Sándor, Kerti András, Bálega Péter, Matlag György, Pintye Sándorné, Katona György, Hudácskó Mihály, Bálega Ferenc, Simon Sándor, Nagy József, Jakab János, Gyarmati Mihály, Erdei Sándor, Szávó Gábor, Derzsi Sándorné, Őri Tibor.

Dózsa utca:

Balázs János, Nagy Sándor, Haller Mihály, Antal István, Jakab Ferencné, Nánásiné Rózsa Tünde, Marozsán Gyula, Jakab Józsefné, Pintye Gyuláné, Szórádi Sándor, özv. Tóth Mihályné, Nagy Dániel, Büte Kálmánné, Nagy János, Zilahi József, Református parókia.

Széchenyi utca:

Pál Bertalanné, Karácsony János, Illés József, Szmir László, Hudácskó József, Nagy László, Kerti Ferencné, Nagy Miklós, Lukács Józsefné, Czentye Gáborné, Gulyás János, Karácsony Tibor, Czentye Ferenc, Gnáj Ferenc, Iglódi Jánosné, Kiss József, Gordán János, Lőrincz András, Magyar Lajos, Szabó Ferenc, Bálega János, Könnyű György, Gnáj János, Rácz Ferenc.

Rákóczi utca:

Katona Béláné, Szabó Lajos, Kerti György, Rózsa Ferencné, Katona Lászlóné, Tar János, Szarvas János, Barna János, Lakatos József, Nagy György, Béres János, Peják Sándor, Meszesán Ferenc, Pósán Ferencné, ifj. Szávó Lajos, Ternován János, Szemán György, Gnáj Ferenc, Berki György, Mászlai György, Kerezsi Gyula, Hudácskó Gábor, Kerezsi Mihály, Kiss Sándor, Béres István, Zilahi Sándor, Konyári Ferenc, Katona György, Pénzes József, Antal József, Antal József, Kovács Imre, Pipó István, ifj. Katona György, Holhós Györgyné, Blascsák Gyula, Antal Lajos, Somogyi Lajos, Mudra Mihály, Bollók János, Kelemen Sándor.

Kassai utca:

Török János, ifj. Bilák Ferenc, Nemes József, Illés János, Konyári József, Csontos Pál, Kövér Gábor, Csoborkó János, Pósán Ferenc, Antal Gusztáv, Simon József, Bálega János, Pósán Ferenc, Pósán János, Czuper Györgyné.

Ady E. utca:

Szopkó János, Kerti Mihály, Vajda Sándor, Veres Sándorné, Gulyás Ferencné, Patelenszki Mihály, Munkácsi György, Szlifka János, Mászlai Ferenc, Varga Ferenc.

Malom utca:

Lakatos Gábor, Monostori Gábor, Monostori János, Boros András, Póczos Lászlóné, Bálega Ferenc, Mecsei János, Kovács Ferenc, Nagy József.

Munkácsy utca:

Rácz János, Banczalovszki János, Szabó Sándor, Váraljai István, Erdei János, Hudácskó Ferencné.

Marek József utca:

Grézné Fekete Erzsébet, Csikós Imre

József Attila utca:

Smirnyák Mihály, Ratku Mihály, Sásvári György, Mercs Ferencné, Hutóczki János, Marián Ambrus.

Petőfi tér:

Király György

Radnóti utca:

Horváth Imre, Markó János, Lisku Sándor, ifj. Lisku Sándor.

Hunyadi utca:

Gordán Tibor, Czigle Sándor, Szilágyi Mihály, Kovács János, Szőke János, Hudácskó Mihály.

Pozsonyi utca:

Király Zoltán, Vladár Gyula, Lólé Lajos, Török József, Szabó Ferenc, Szilágyi Péterné. (folytatás a 4. oldalon)

A könyvtár új könyvei:

Vásárhelyi Tamás: Mi él a ház körül?

Vásárhelyi Tamás a Természettudományi Múzeum munkatársa a hat — tízévesek első ökológiai könyvecskéjének szánta munkáját. Mesél a lakás hívatlan vendégeiről (hangya, lisztbogár). Kik lakják a gyümölcsöskertet? Kik látogatják a madáretetőket télen? — ezekre a kérdésekre is választ kap az érdeklődő. A gyermekolvasó hasznos tanácsokat talál a kötetben a madáretetők kis vendégeinek fogadására. Csily Mihály részletgazdag akvarelljei jól illusztrálják a kötetet.

Hat — tízéves olvasóknak ajánlom a könyvet.

Romániai magyar irodalmi lexikon.

2. köt. (G — Ke)

A lexikon első kötete 1982-ben jelent meg, de a nyomdakész második kötet kiadására már remény sem volt a romániai diktatúra idején, így csaknem egy évtizedet késett a kötet. A nemzeti együvé tartozás és önismeret ilyen roppant gazdagságú adattára, mint ez a kötet, módfelett irritálta a Ceausescu — rezsim hivatalos kultúrpolitikáját. Népes szerző és szerkesztő gárda (100-nál több szakember) dolgozott a köteten. Sajátossága a Romániai Magyar Irodalmi Lexikonnak, hogy igen tágan értelmezi az irodalom fogalmát, a kisebbségi tudományosság, ismeretterjesztés, publicisztika, sajtó, művelődéstörténet, intézményrendszer, művelődési élet jelenseit és műveket is bemutatja a kötet.

Alapvető fontosságú kézikönyv.

Hainer Péter: Így élt Washington

George Washington, az Amerikai Egyesült Államok első elnöke, halála után kétszáz évvel is páratlan népszerűségnek örvend hazájában. Az iskolai történelemkönyvek példamutató hőse, élete pedig — valamennyi részletében — erkölcsi tanítás. A gazdag képanyaggal illusztrált, élvezetes stílusú könyv érdekes és hasznos olvasmánya lesz elsősorban a **fiatal olvasóknak, színes kiegészítés az iskolában tanultakhoz.**

Borbély László: A Poseidon titka. Ifjúsági regény.

Negyedszázados kényszerhallgatás után jelent meg ez a könyve. Műveit a nemes eszmények szolgálatába állította, Isten, haza, magyarságtudat mely miatt hosszú ideig mellőzték. A Poseidon titka egy **hőslelkű magyar ifjú története,** aki eltűnt hajógépész édesapja felkutatására nekivág az Égei-tenger szigetvilágának, kockáztatva életét is. A kötetet elsősorban kamasz **fiúknak ajánlom.**

Berki Edit: Magyar Idézetek könyve. Antológia

A könyv elsősorban a magyarságtudat megalapozását és erősítését tekinti fő célnak. Ez az antológia nem abszolut igazságok, hanem vélemények tára. Versidézetet, magánlevélrészletet, könyvekből, hírlapés újságcikkekből „ollózott" gondolatokat helyezett egymás mellé az összeállító. A „magukat magyarnak vallók" mindennapi olvasmánya kíván lenni ez az antológia.

Az idézetgyűjteményt mindenkinek ajánlom, **mert mindenkihez, mert mindenkiről szól.**

Kennedy: Pöttömfalva négy évszaka. Képes mese.

Pöttömfalvát apró népség, a törpék lakják. A törpék életét az évszakok változásában mutatja be. A groteszk hangulatú rajzok részletgazdagsága lenyűgöző. **Az óvodás korú gyerekeknek ajánlom.**

Michaelis, Karin: Bibi. Ifjúsági regény.

A dán szerző lányregényének főhőse, Bibi. Bibit édesanyja halála után édesapja neveli. A kislány élete csöppet sem unalmas, szokványos, mert van Bibinek egy csillapíthatatlan szenvedélye, szeret világot látni. A kedves könnyedséggel, játékos stílusban megírt történet várhatóan a **8-12 éves lányoknak kedvelt olvasmánya lesz.**

Kövér Gáborné

Négylábú barátaink

Valamikor jóval több ló volt falunkban is, mint manapság. Sajnos, elvitte őket a hamis ígéret: ló helyett jön a traktor, nem lesz szükség e derék négylábúakra. Aki nem szabadult meg tőle, szinte gyanússá vált, legalábbis a felsőbbség szemében: talán nem hisz a boldog jövőben. Aztán később sokan rájöttek, sok minden nehezebb megbízható négylábú barátaink nélkül. A kisgazdaságban pedig egyenesen nélkülözhetetlenek.

(Fotó: Szűcs)

60 év együtt Gyémántlakodalom Újfalusiéknál

Varga Györgyné jegyző köszönti az „ifjú" párt (Fotó: Szűcs)

Kedves családi ünnepség színhelye volt a napokban Újfalusi Ferenc lakása a Zrínyi utca 87. szám alatt; január 18-án ünnepelte az idős házaspár, Feri bácsi és Boriska néni házasságkötésének 60. évfordulóját. A kis szobában még a tegnapi összejövetel hangulata: a vázában virágcsokor, az asztalon a díszes virágkosár, az ajándékok. Tizenhét családtag ülte körül az ünnepi asztalt, amit a drága szülők, nagyszülők, aranyos dédikék gyémántlakodalma alkalmából terítettek meg. A képviselőtestület, a falu lakossága nevében dr.Katona Gyula polgármester és a község jegyzője, Varga Györgyné köszöntötte Feri bácsit és Boriska nénit. Varga Györgyné aki anyakönyvvezető is, megerősítette a „menyasszony" és a „vőlegény" esküjét az elkövetkezendő évekre.

Menyükkel kerestem fel otthonukban az Újfalusi házaspárt. Barátságosan, ismerősként üdvözöltek, szívesen vállalkoztak a beszélgetésre a Nyíracsádi Élet számára.

— Kedves Feri bácsi, Boriska néni! Az évforduló kapcsán gondoljunk vissza a 60 évvel ezelőtti eseményre! Hogyan ismerkedtek meg, hogyan történt a házasságkötés?

— 1931. őszén ismerkedtünk meg — kezdi a beszélgetést Boriska néni. Az én fiútestvérem az uram leánytestvérét vette feleségül így ismerkedtünk össze a családban, az ő jegyességük idején. Néhány hónapi ismeretség után, 1932. január 18-án egyszerre tartottuk az esküvőnket a testvéreinkkel. Én 18, a férjem 27 éves volt ekkor. A szüleimnek Nyíradonyban a községházán nyilatkozatot kellett tenni, hogy ha az uramat beviszik katonának, eltartanak a családdal együtt. Így tudtunk összeházasodni.

— Milyen volt kezdetben a megélhetésük, és hogy alakult később?

— Szüleimnek a Szőlő utcán (a mai Szatmári utca) volt egy kis házuk — veszi át a szót Feri bácsi. 14 éves voltam, amikor az édesapám meghalt, a házasságkötés után édesanyámhoz és a négy leánytestvéremhez költöztünk. Az én segítségemmel házasítottuk ki a lányokat. Már 1932-ben megszületett a fiam János. 1937-ben vettük meg ezt a telket a Zrínyi utcán, ahol ma is lakunk, és a másik évben már építettünk rá egy házat. A feleségemmel együtt voltunk Bajomban aratni, hogy valamit összehozzunk. Már ott akkor állami szektor volt, így a terménybeli részünket pénzben adták ki. Haragudtam a feleségemre, mert tiltakozásom ellenére utánam jött az aratócsoportba, igaz ő legtöbbször főzött, és milyen boldogok voltunk, mikor megkaptuk a pénzt! Feléből megvettük az éves kenyérnekvalót, a másik feléből a padlásdeszkát. Akkor még ez nagy szó volt, mert sárból rakták a ház falát, természetesen a padlást is. Nekem már deszkából készült! Közben behívtak katonának, a ház befejezése, a gyereknevelés gondja a feleségemre hárult, minden pénz nélkül. Egyszerre több száz tojást vitt az asszony Debrecenbe eladni, délután hazajött, ment kapálni. Szóval ebben az időben a gondok neheze reá hárult. Így kezdődött a közös életünk. Nehéz volt, de mégis milyen jó rá visszaemlékezni! Később sem mentem dolgozni munkahelyre, egyéni gazdálkodó lettem. Tehenet, lovat tartottunk, dohányt termeltünk, később málnát, paprikát. Így éldegéltünk.

— Az együtt töltött években voltak örömök, bánatok.

— Igen! — csillan fel a szeme Boriska néninek, majd elpárásodik. Örültünk a gyerekek születésének. Jancsi 1932-ben, Juliska 1945-ben, Erzsike 1952-ben született. Erzsike születésekor már beteges voltam, féltem, nem tudom felnevelni. Nagyon vártuk az unokákat, öt fiú- egy leányunokánk van, és három dédunokánk.

Két éve nagy bánat ért bennünket. Juliska, aki Emődön lakott, 45 évesen hirtelen halállal halt meg. Igaz le volt százalékolva már akkor harmadik éve, de nem gondoltuk, hogy ennyire komoly a betegsége. Hétfőn jött a halálhírét közlő távirat, másnap a saját kezűleg írt levele. Azt a nagy fájdalmat, amit éreztünk, csak az tudja átérezni, aki már élt át hasonlót.

— Hogyan élnek most, milyen az egészségük?

— A ház körüli munkát még el tudjuk látni. Sokat segít az itt élő fiam és családja. Már régen nem gazdálkodunk. Az én nyugdíjamból élünk — mondja Boriska néni — , a férjem kap házastársi pótlékot és vaksági segélyt. Nagyon homályosan lát, mind a két szemét műtötték. Én elég beteges vagyok. Nem sok az amit kapunk, de úgy osztjuk be, hogy elég legyen. Csak egészség legyen. De mit várunk már ilyen korban? 78 év 87 év!

— Az együtt töltött nehéz évek bizonyítják, hogy megbízott volt az az igen, amit a templomban és a községházán kimondtak. Nem hátráltak meg az akadályok előtt, példát mutattak a gyerekeiknek is, akik követték ezt.

— Ma, amikor egyre több a válás, ilyen nagy élettapasztalattal milyen tanácsokat adnának a fiataloknak?

— Nálunk két üres koldustarisznya került a szegre. Egyfelé kellett húzni, hogy együtt maradjunk. Együtt dolgoztunk. Ha én főztem, mostam, a férjem fát vágott, etette a jószágot, a gyerekért ment. Tiszteltük, szerettük egymást, még gondolatban sem tettünk rosszat a másiknak. Figyelmesek, türelmesek vagyunk. Egy este sem feküdtünk le úgy, hogy haragudtunk volna egymásra. Ma is azt mondja az öregem, ha szomorúnak lát: „Nevess már Boris, úgy szeretem látni, ha nevetsz, akkor nekem is jó! Ő nagyon békés, csendes természetű, inkább én vagyok a hangosabb. Soha nem volt haragosa.

A fenti szavakban megfogalmazódnak a fiataloknak szánt, családot összetartó tanácsok.

Kedves, derűs emberektől vettem búcsút, akik minden apróságnak örülni tudnak. Néhány szál virággal a magam, és az újság nevében jó egészséget, nyugodt életet kívántam az idős házaspárnak. A hideg, csípős szél ellenére az utcáig kísértek, mosolygós, simogató tekintetük emlék számomra.

Pintye Sándorné

dr. Katona Gyula polgármester gratulál Újfalusi Ferencéknek (Fotó: Szűcs)

A Nyíracsádi Baptista Gyülekezet

„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek Veletek cselekedjenek..." (Mt. 7:12)

Gondolom, te is szeretsz a középpontban lenni, és mindent elkövetsz azért, hogy ott is maradj. Mindenki kedvét lelné abban, ha őt kiszolgálnák, lesnék minden percben kívánságait, hogy azok azonnal teljesüljenek is. Jézus tanított, hogyan érhetjük el azt, hogy tetszésünk szerint bánjanak velünk. „Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták."

Ki ne szeretné, hogy jót tegyenek vele? Ha hamisan viszonylunk másokhoz, hogy várhatjuk, hogy jól viszonyuljanak hozzánk?

Egy történet szerint egyik alkalommal a pék bevádolta a parasztot a bíró előtt, hogy az hamis súllyal mérte a vajat, és így őt becsapta. A beidézett ember a vádra a következőket mondta: Nincs megfelelő súlyom, így minden nap a péktől vásárolt kenyeret teszem a mérleg serpenyőjébe. Azzal mértem a vajat is... A péknek rosszul esett, hogy becsapták, persze az nem, hogy ő is sokakat megcsalt. A helyzet ma is ez. Rosszak vagyunk, és nem tartjuk magunkat tökéletesnek, hibátlannak, de a másiktól elvárjuk, hogy jó legyen. Elfeledjük magatartásunkat, hogy milyen szeretetlen, meghidegült a kapcsolat embertársainkkal, miközben elvárjuk, hogy körül rajongjanak bennünket. Ha valami rossz ér bennünket, szeretjük hangoztatni, hogy „Még az ellenségemnek sem kívánom"; de amikor a másikhoz szándékosan rosszak vagyunk — valamiképpen ezt elfeledjük.

Mit szeretnél, hogy veled tegyenek? — kérdeztem egy fiatalembert. — Csakis jót! — Hangzott a válasz. — De mégis mit? — Ha rossz a kedvem és hangulatom semmihez sincs, akkor is szeressenek és kedvesek legyenek hozzám.

Ez nagyon jól hangzik és kitűnik, hogy szeretjük önmagunkat. A baj ott kezdődik, hogy mindig rossz a kedvünk, sündisznó módjára, tüskéinket a szélrózsa minden irányába meresztve élünk. Nem vesszük észre, ha a környezetünkben élőket megsebezzük, vagy megsértjük.

Kedves olvasóm, nem figyelted még meg, hogy tele vagy kedvetlenséggel, robbanással fenyegető feszültséggel? Olyan hamar ideges vagy és a körülötted lévők is azok — munkatársak, szomszédok, barátaid, testvérek — közlekedésben, munkahelyen, mindenütt. Ezt magyarázzuk tudományosan: a rohanó életmóddal, a kilátástalan gazdasági helyzetünkkel, az árak emelkedésével stb. A Biblia egészen más véleményen van. Jézus Krisztus a következőt mondta: „Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül" (Mt. 24:12)

Ezt tapasztaljuk napjainkban, mivel az ellenségeskedés, a gyűlölködés egyre jobban fokozódik és növekszik a „sötétség". Reménytelennek tűnik a „világosság". Vajon meddig tart még ez? Nem lehetünk hitetlenek, mikor ezzel és hasonló kérdésekkel foglalkozunk. Jézus Krisztusról János ezt írta le a Szentlélek indítására evangéliuma első fejezetében. „Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: Ő jött el a világba." (9.vers)

Jézus nemcsak eljött, mint világosság, hanem azt akarja, hogy akik követik Őt, hisznek Benne, ők is világítsanak.

Világítasz? Látják jó cselekedeteidet? Vagy az előző bűnök valamelyike jellemző rád? Talán tudnál jót cselekedni, szeretni és mégsem teszed? Megkötözöttségben élsz, az érzékek, a cigaretta, az alkohol vagy a kábítószerek rabja vagy? Nem tudsz, vagy nem akarsz ezektől megszabadulni? Isten szemében nincsenek kis és nagy bűnök, mert „Mindenki vétkezett és híjával van az Isten dicsőségének" (Rm. 3:23). Tudnod kell, hogy „a bűn zsoldja a halál" (Rm. 6:23).

De van ettől szabadulás Jézus Krisztus által, mert Isten abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk" (Rm. 5:8). Meghalt a kereszten, hogy megszabadítsa ezt a világot a bűn átkától! Nemcsak a kétezer évvel ezelőtti emberekhez jött Jézus és halt meg értük, hanem érted és értem is! Ő tud egyedül megszabadítani bűnös életedtől. Hívd segítségül Jézus nevét! „Aki segítségül hívja az Úr nevét, üdvözül." (Rm.10:13)

Imádkozom azért, hogy Isten áldja meg Nyíracsád népét, hogy ezt megtedd, mert akkor életed a lélek jó gyümölcseit fogja teremni, amelyek a következők: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség szelídség, önmegtartóztatás.

Ha minden ember betöltené Jézus Krisztus tanítását, sohasem kellene megbocsátani egymásnak, mivel nem volna mit, nem lenne vádaskodás, gyűlölködés, békétlenség, szeretetlenség. Akkor igazi békesség lenne, melyre vágyunk is.

Baranyi László
a nyíracsádi Baptista Gyülekezet lelkipásztora

További teher a betegszabadság

Jellemző a társadalombiztosítási reform keretében bevezetett illetve felemelt tíz napos betegszabadság leendő hatásaira egyik lapunkban közölt karikatúra, amely szerint a betegszabadságot a munkáltató csak egyszer engedi igénybevenni. A második alkalomkor a munkavállaló már nem lesz a cég dolgozója...

Különösen érinti ez a mezőgazdaságban dolgozókat, hiszen a szövetkezetek nagyobbik része egyáltalán nincs olyan helyzetben, hogy a tíznapos betegségekben szenvedők táppénzét is ők fizessék. Hogyan látja ezt a problémát Karalyos Zsolt, a mezőgazdasági termelők szövetségének hajdúbihari titkárhelyettese?

— Ez az intézkedés tovább növeli a mezőgazdaságból élő cégek terheit. Nem kell külön ecsetelnem az ágazat gazdasági helyzetét, azt, hogy milyen csekély a költségviselő képességük. S erre most újabb költségek jönnek.

— Mit tehet és mit fog tenni egy-egy mezőgazdasági vállalat?

— Azt, amit a többi vállalatok is tenni fognak. Egyrészt tovább építik le dolgozóik körét, nyilvánvaló azok közül, akik gyakrabban lesznek betegek. Várható az is, hogy sokak munkaszerződése helyett olyan kapcsolatokat alakítanak ki, amelyek nem járnak társadalombiztosítási terhekkel. Például vállalkozási szerződést kötnek, amely csak a munka eredményét tekinti, s közömbös a szerződéskötő számára, hogyan teljesíti a partner.

— Sok a mezőgazdaságban is a belső vállalkozás, a kisebb részekre lebontott cég. Náluk milyen hatások várhatók?

— Az új gazdálkodási formák, a kis szervezetek még kevésbé viselik el a megnövekedett költségeket, mint a hajdani nagyok. Nálunk fokozottan jelentkezik a negatív hatás.

A Nyíracsádi Élet első előfizetői

(folytatás a 2. oldalról)

Marek József utca:
Terdik József, Imre György, Bogdán Gábor, Ratku József, Antal Sándor, Mudra Sándor.

Hatház utca:
özv. Kerti Lászlóné, Babály Ferenc, Derzsi János, ifj. Kerti János, ifj. Kerti Sándor.

Toldi utca:
Tanka Árpád, Krekk János, Erdei János

Tavasz utca:
Szlifka György, Balogh Gyula

Winkler utca:
Kabály Gyula, Jakab János, Barna János.

Móricz Zsigmond utca:
Verdes Jánosné.

Gát utca:
Gyöngyösi Lajos, Kónya István.

Erdélyi utca:
Magyar János, Kabály Ferenc, Szabó Ferenc.

Juhász Gyula utca:
Kovács János, Hamza Gyula, Kelnovszki László.

Nyíl utca:
Lukács János, Jakab Albert, Bilák László, Bálega György, Duczár János, Burkus Mihály, Bálega József.

Arany János utca:
Konyári Péter, Géczi Sándor, Csontos Mihályné, Mikáczó János, Bálint Gábor, Réz Józsefné, Nagy Mária.

Zrínyi zug:
Horváth Sándorné, Pósán János, Bródi György

Templomköz:
Vereb Csaba, Nagy József.

Hármassziget:
Szemán János, Vékony Tibor.

Buzita tanya:
Rózsa János, Czigle József, Máté János, Nagy Sándor, Szvára János, Szabó Sándor, Simon Ferenc.

Kistag:
Bánházi János.

Asszonyrész:
Kovács János, Rózsa János, Szilágyi Károly, Billen Sándor, Billen János, ifj. Billen János, Kiss László, Vajda György, Rácz János, Verdes Gábor, Erdei Béláné, Rácz István, Senger Ferenc, Pintye József, Kiss László, Angyal József, Nagy Imre, Erdei Ferenc, Törös Lajosné.

A debreceni előfizetők névsora:
Terdik Mihályné, Szilágyi Gábor, Oláh István.

A Friderikusz show után

— Anyu! Apu megeszi a bogárgyűjteményemet!

Kiss József: Várakozás

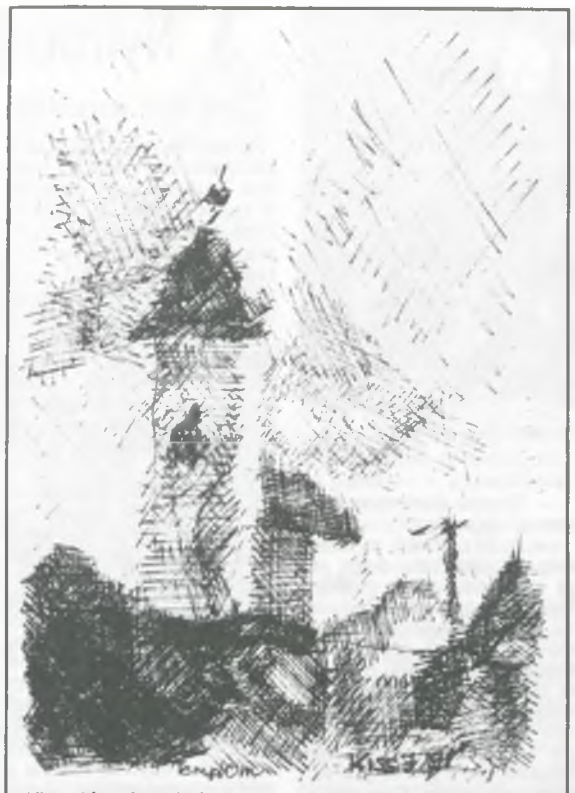

Kiss József grafikája

Zsűrizés

A Magyar Köztársaság Képzőművészeti Alapjának képviselői február ötödikén Kiss József festőművész nyíracsádi műtermében zsűrizték annak képeit, grafikáit.

MARIAN AMBRUS kőfaragó mester. Nyíracsád, József Attila u. 8. sz. Vállal új sírmlék, szegély, fedlap készítést, betű utánvésést, régi sírmlék felújítást.

A videokölcsönzés feltételei

Videokölcsönzés a könyvtárban című előző hónapban megjelent cikk helyesbítése.

A kölcsönzés feltételei a következők:

A videofilmet kölcsönözni akarók a könyvtár Video Baráti Körének tagjaként kétféle pártoló tagsági jegyet vásárolhatnak: a./ 500.-Ft-os pártoló tagsági jegy: egy naptári évre szól és 15 videokazetta kölcsönzésére jogosít. b./ 50.-Ft-os pártoló tagsági jegy: egy hónapra szól és egy kazattát lehet érte kölcsönözni. A tagsági jegyek tetszés szerint meghosszabbíthatók.

PIACGAZDASÁG

Gyönyörködöm a fóliasátorban szépen fejlődő palántáimban. Az elmúlt években soha nem voltam ennyire nyugodt, de az idei évben alig tudtam választani mit is termeljek. A felvásárlók már januárban februárban különböző kedvezményekkel arra csábítottak, hogy általuk értékesítsem a termést. Választásom a „Kasszaügylet KFT"-re esett. A leszerződött mennyiségű áru 20%-áig megelőlegezte a fóliasátor létrehozását, garantált minőségű vetőmagot adott és rendszeres szaktanácsadást nyújt. Hetente jön a KFT mezőgazdasági szakértője és közösen beszéljük meg a növényápolási és növényvédelmi teendőket. Legutóbbi alkalommal közösen tekintettük meg a területet ahová a kiültetést fogjuk majd elvégezni. Talajmintát vettünk amit ők bevizsgáltatnak és ez alapján döntjük el a tápanyagellátás és a szántóföldi növényvédelem mikéntjét. Ragaszkodnak hozzá, hogy csak az általuk biztosított, környezetkímélő, egészségre ártalmatlan szereket alkalmazzák.

Ezen követelmények betartása tükröződik az átvételi árak megállapításában is. A szerződésben előre rögzítettük a konkrét minőségi követelményeket és az ennek megfelelő árat, a kifizetés időpontját. Már szinte jóbarátként üdvözöljük egymást a szakértővel és együtt gyönyörködünk közös fáradozásunk eredményében. Kikalkuláljuk a várható termést és ütemezzük a betakarítást. Mégegyszer konkretizáljuk a minőségi követelményeket és a válogatás mikéntjét.

Az átvevőhelyen nincsenek hosszú sorok, hiszen mindenki tudja mikor következik. A ládák „cédulázása" fölösleges, mert senki sem akarja a kölcsönös bizalmat elveszíteni. Gyors mérlegelés, számolás és már fizetik is az áru ellenértékét. Újra elégedettség tölt el. Várakozásomnak megfelelő és kiszámítható volt a termelés, egész jó nyereséget hozott.

Éles óracsörgés hasít bele a csendbe. Valaki bekapcsolta már a rádiót is; „1999. február 15-e van. Itt a reggeli krónika. Köszöntjük kedves Hallgatóinkat."

Köles Zoltán

MDF alelnök Nyíracsádon

A Magyar Demokrata Fórum országos alelnöke Dr. Farkas Gabriella 1992. február 16-án (vasárnap) délután 15 órakor lakossági fórumot tart a kárpótlási, valamint a szövetkezetek átmeneti szabályairól szóló törvények végrehajtásáról.

A lakossági fórum helye: Művelődési Ház nagyterme. Várjuk az érdeklődőket.

Beíratkozás

Az általános iskola igazgatója értesíti a tisztelt szülőket, hogy az 1992/93-as tanévre a jövendő első osztályosok beíratásának ideje március 2. - március 5., helye: az emeletes iskola földszinti irodája. Iskolába járhatnak az 1985. VI. 1 és 1986. IX. 30 között született gyermekek. A beíratáshoz szükséges a gondviselő személyi igazolványa, a gyermek születési anyakönyvi kivonata, s 50 forint, ha a gyermek érdekében balesetbiztosítást kívánnak kötni. Beíratáskor a szülő nyilatkozatát kérjük a napközi igénybevételéről, s arról, hogy a NYIK-es vagy a Románkovics módszer szerint kívánja gyermekét taníttatni.

Éneklő ifjúság

A Hajdú-Bihar Megyei Zenei Egyesület 1992. évre is meghirdette az Éneklő Ifjúság hangversenysorozatot. A területi döntő Nyíracsádon 1992. március 7-én (szombaton) 14 órától lesz a Dózsa György Művelődési Ház nagytermében. Résztvesznek: Nyíracsád és a környező települések iskoláinak énekkarai. A minősítés fokozatai: arany, ezüst és bronz diploma. A zsűri a legkiemelkedőbb kórusnak „Dícsérő oklevél" külön elismerést adományozhat. A megyei döntőre Debrecenben március végén kerül sor, ahonnan az országos gálahangversenyre lehet továbbjutni. A rendezvényre mindenkit szeretettel vár a Művelődési Ház és az iskola vezetése.

Labdarúgó sorsolás

Nyíracsád „Petőfi" SE. 1992. évi labdarúgó bajnokság tavaszi fordulójának beosztása.

1. 1992. március 15. 15 óra Nyíracsád-Újszentmargita, 2. március 22. 15 óra Nyíradony-Nyíracsád, 3. március 29. 15.30 óra Nyíracsád-D.Volán, 4. április 5. 16 óra Hajdúvid-Nyíracsád, 5. április 12. 16 óra Nyíracsád-Fülöp, 6. április 25. 16 óra Tiszacsege-Nyíracsád (szombat), 7. május 3. 16 óra Nyíracsád-Görbeháza, 8. május 10. 16 óra Nyírmártonfalva-Nyíracsád, május 17. 16 óra Nyíracsád-Nyírábrány, 10. május 24. 16 óra Vámospércs-Nyíracsád, 11. május 31. 16 óra Nyíracsád-Hajdúsámson, 12. június 6. 16 óra D.Haladás-Nyíracsád (szombat), 13. június 14. 16 óra Nyíracsád-Hajdúhadház.

Patalenszki József

Apróhirdetés

Törökné Borka Edit könyvelést, adótanácsadást vállal. Érdeklődni; Bilák Ferenc Nyíracsád, Kassai u. 15. sz.

Kétnapos Hajdúszoboszlói továbbképzésen vettek részt Nyíracsád község Önkormányzatának képviselőtestületi tagjai 1992. január 22-23-án.

Sütés-főzés

Krémes házilag

A boltban vásárolt leveles tésztából kiengedés után 3 vékony lapot nyújtunk és a tepsi hátulján rózsaszínűre sütjük. Meleg vaníliakrémmel töltjük. A tetejére szánt lapot felszeletelve rakjuk az elsimított krémre. Kb. 24-32 db krémest kapunk.

Krém

Hozzávalók: 1 liter tej, 6 tojás, 6 kanál kristálycukor, 8 kanál liszt, 2 vanília.

A tojásfehérjét felverjük, majd a fele cukorral és 1 vaníliával még néhány percig tovább verjük, így nem esik össze, amíg a krémet főzzük. Egy nagyobb lábasban feltesszük a tejet a tűzre. Közben a tojássárgákat gyorsan elkeverjük a cukor másik felével a vaníliával és a liszttel és fokozatosan felhígítjuk úgy, hogy az előbb hideg, de egyre melegedő tejből 1-1 merőkanálnyit visszaszedünk és belekeverjük. Ha már elég híg beleöblítjük az egészet a lábasban lévő tejbe és folytonos keverés közben sűrűre főzzük. Még melegen hozzákeverjük óvatosan a habot és már tölthető is a krémes.

Hájas tészta

Türelmesebb háziasszonyok krémes lapot hájas tésztából is süthetnek disznótorok idején.

Hozzávalók: 40 dkg darált hájhoz 70 dkg liszt, 2 kanál tejfel, 1 kanál ecet, 1 tojás, csipetnyi só, ugyanannyi cukor, szódavíz vagy víz.

A hájat kb 10 dkg liszttel összedolgozzuk és hideg helyre tesszük. A megmaradt lisztből és a többi anyagból rétestésztát készítünk és 15 percig pihentetjük. Utána vékonyra kinyújtjuk. A lisztes hájat egyszerre a kinyújtott tésztára kenjük. Feltekerjük, mint a mákos kalácsot, nyújtófával a tekercset — téglalap alakúra nyújtjuk és három részben összehajtjuk — ezt 20 percenként kétszer megismételjük. Újabb 20 perc után a süteménynek megfelelő vastagságúra nyújtjuk:

— habrolóhoz, krémeslaphoz 2-3 mm

— párnacsücskéhez, szerelmes levélhez 5 mm

— túrós, meggyes, almás réteshez 3-4 mm

Kedves háziasszonyok!

Ha Önöknek is van bevált receptjük, kérjük juttassák el a szerkesztőséghez, ismerjék meg mások is!

Sz. A.

NYÍRACSÁDI ÉLET Nyíracsád havonta megjelenő lapja Szerkeszti a szerkesztőbizottság Szerkesztőség: Polgármesteri Hivatal 4262 Nyíracsád Kassai út 4. Telefon: 1

Készült: A PIREMON Kisvállalat Vámospércsi Nyomdaüzemében 4287 Vámospércs, Malom u. 2. Felelős vezető Dr. Gere Kálmán Igazgató